Op een dinsdagavond belde mijn moeder met slecht... (B1 · NT2 Dutch B1)

Tekst / Transcript

Op een dinsdagavond belde mijn moeder met slecht nieuws. Mijn oudtante Riek was in het ziekenhuis gestorven, rustig en zonder pijn. Ik was verbaasd, want ze was voor haar leeftijd nog verrassend fit en ze wandelde elke ochtend door het park. Mijn moeder vertelde dat de uitvaart niet morgen, maar overmorgen zou zijn. Daarna werd het stil aan de telefoon.

De volgende dagen regelden we alles samen. Riek had in een brief geschreven dat ze geen crematie wilde, omdat haar man ook in de aarde lag. Ze wilde dus een gewone begrafenis naast hem, op de begraafplaats achter de dorpskerk. De dienst zou om elf uur plaatsvinden in die kleine kerk, waar ze bijna zestig jaar had gezongen. Mijn zus koos het liedje dat Riek altijd in de keuken zong, en ik schreef een korte tekst voor de familie. Mijn oom bestelde bloemen en belde het restaurant, want na de dienst was er nog het diner voor de gasten uit de stad.

De ochtend van de uitvaart was grijs en somber, en er stond een koude wind. Toch kwamen er meer dan honderd mensen naar de kerkdienst, veel meer dan wij hadden verwacht. In het midden stond de kist met witte rozen erop. Het koor van het dorp zong drie liedjes, en de laatste was Rieks favoriete lied uit haar jeugd. Ik vond dat moment zo ontroerend dat ik mijn tranen niet meer kon tegenhouden. De dominee vroeg daarna of we samen wilden bidden, en ook mensen die nooit naar de kerk gaan deden mee. In ons dorp is dat het ritueel dat bij elk afscheid hoort.

Zes buren droegen haar naar buiten en langzaam liepen we achter hen aan. Bij het graf stonden we in een grote kring om haar heen. Mijn moeder legde één roos op de aarde en fluisterde iets wat niemand kon horen. Daarna kwamen alle gasten ons condoleren, en velen vertelden een klein verhaal over Riek en haar appeltaart. Men zegt dat praten helpt, en die middag merkte ik dat het waar is. Mijn nichtje huilde nog steeds, dus ik probeerde haar te troosten met de foto's uit Rieks oude album. Later, tijdens zingen in het restaurant, at ik een warm hapje en luisterde ik naar de verhalen aan tafel. Er was nog veel verdriet, maar er werd ook gelachen. Toen ik naar huis fietste, wist ik zeker dat Riek deze dag mooi zou hebben gevonden.

.□□□□□□□□ □□□ □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□ 6 □□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□

:□□□□□□□□ □□□ □□□□□□□ □□□ □□□ □□□□□□
https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=21528

:□□□□□□□ □□□□□□□ □□□ □□□□https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=175